

Tots juntets asseguts a la taula.

Tots juntets i asseguts a la taula, feiem un pam de goig, i sopàvem apresseta, apresseta per a destapar els regals de l'amic invisible, que aprofito estes lletres per agrair-li personalment el gust que va tindre en el meu regal (encara que no sé qui és), desitjant que tots senten el mateix amb el seu amic invisible.

Després uns jugaven a cartes, altres escoltaven música i altres jugaven a l'amagatall ficant-nos dins els baguls, baix els bancs de fusta, detràs de les cortines, damunt i dins dels armaris etc., que per cert algú va llevar els ploms i va ser molt més emocionant.

Poc a poc ens anàvem esgotant, però jo encara vaig tindre ganes de fer-los un numeret imitant a Isabel Pantoja i qualsevol cançó que sonare, fins a l'hora que el Rei (Sebastià, el meu company d'habitació) li va

dir a la fava (jo) que a dormir.

El diumenge dia 5 quan ens vam despertar, els companys que van vindre més tard ja havien marxat (van ser més vius que nosaltres). Ens vam entaular per esmorzar la xocolata que ens havien deixat amanit i després mentre uns van anar a cridar per telèfon, altres jugaven al trivial i jo feia utilitat dels meus regals escoltant el ràdio walkman i arreglant les uncles als restants.

Mirant per la finestra ens vam donar compte que començava a nevar, uns borrallonets que a l'arribar a terra es desfeien, però que al cap d'una estona no es desfeien i que al llarg del dia: mentre ens menjàvem els espaguetis que va fer Pau, mentre passejàvem, mentre estavem al bar, mentre feien la cavalcada dels Reis etc. anaven collant uns

damunt dels altres i anaven embellint el poble "FUENTESPALDA".

Per la nit teniem organitzat un ball de disfresses i mentre continuava nevant, nosaltres seguïem jugant als diversos jocs que portàvem. Abans de sopar ens vam posar la disfressa i estavem tots molt afavorits.

Hi havia un arlequí molt simpàtic que era Irma, una bufona molt

patge dels Reis Mags que era jo i un càmera que no perdia detall que era Rocher.

Altre cop a la taula ens vam menjar les truites que Brigi i Sergio, amb unes paelles de molt bona qualitat, ens van fer que per cert no en va quedar ni una miqueta.

Ballant i bebent ens vam animar a anar a la plaça a tirar-nos unes boles de neu; als cotxes

Arbre de Nadal, Betlem i regals.

Uns quants del grup i la font que dona nom al poble.

graciosa que era Lola, una àvia molt gran i geperuda que era René, un ós molt carinyós que era Brigi, un bisbe molt cerimoniós que era Pau, una mora de molta categoria que era Anna Francis, una "maruja" molt tamplà que era Sergio, un dormiló que va ser l'últim en gitar-se que era Sebastià, un

sols se'ls veien les matrícules i la plaça i els arbres eren tots plens de neu. A l'entrar al bar tots disfressats ens vam animar molt i els "FUENTESPALDINS I FUENTESPALDINES" ens van acompanyar amb la festa amb unes perruques molt rosses i molt arrissades que després ens van regalar. La nit va